סיפורו של מקום אש מן השמים

"וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל... וַיִּשָּׂא אַהֲרֹן אֶת יָדָו אֶל הָעָם וַיְבָרְכֵם... וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעֹלָה וְאֶת הַחֲלָבִים וַיַּרְא כָּל הָעָם וַיָּרֹנּוּ וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם": (ויקרא ט'). ישנם כמה מאורעות שקורים פעם אחת בהיסטוריה, וביום אחד משתנה כל המציאות. אחד הימים המופלאים האלו, הוא יום חנוכת המשכן: "תָּנָא, אוֹתוֹ הַיּוֹם נָטַל עֶשֶׂר עֲטָרוֹת. רִאשׁוֹן לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית. רִאשׁוֹן לַנְּשִׂיאִים. רִאשׁוֹן לַכְּהוּנָה. רִאשׁוֹן לַעֲבוֹדָה. רִאשׁוֹן לִירִידַת הָאֵשׁ. רִאשׁוֹן לַאֲכִילַת קָדָשִׁים. רִאשׁוֹן לְשִׁכּוּן שְׁכִינָה. רִאשׁוֹן לְבָרֵךְ אֶת יִשְׂרָאֵל. רִאשׁוֹן לְאִיסּוּר הַבָּמוֹת. רִאשׁוֹן לְחֻדָּשִׁים" (שבת פ"ז). למעשה, אפשר לומר שביום הזה הכל התחיל. כל מה שקרה, עד שנבנה המשכן, במשך כ־2500 שנה, היה רק הקדמה. כאן מתחיל היום הראשון למעשה בראשית!

מתוך כל הדברים שהחלו "באותו היום" נתמקד ב"ירידת האש מן השמים". ננסה להבין מה כל כך מיוחד בה, ומה צריך להיות יחסינו כלפי אותו גילוי שכינה. הגמרא מתארת לנו שבניגוד לאש רגילה, הצריכה חומר לבעירה וחמצן, לאש שעל המזבח סגולות מיוחדות. "תניא חמשה דברים נאמרו באש של מערכה: רבוצה כארי וברה כחמה ויש בה ממש ואוכלת לחין כיבשין ואינה מעלה עשן... ומעולם לא כיבו גשמים אש של מערכה... ועשן המערכה אפילו כל הרוחות

קופונים בסוף פון

בסופר פון

NOKIA 1110 I
סלקום/אורנג'
מחיר שוק: 500
מחיר קופון: 279 ש"ח חדש
כולל רמקול חיצוני

LG 240
כולל קו איזי
מחיר שוק: 500
מחיר קופון: 199 ש"ח חדש
מתנה בקנייה 400 ש"ח שיחות

NOKIA 3310
סלקום/אורנג'
מחיר שוק: 350
מחיר קופון: 149 ש"ח מחודש

MOTOROLA V6
סלקום/אורנג'
מחיר שוק: 1100
מחיר קופון: 799 ש"ח מחודש
דור

MOTOROLA V3I
סלקום/אורנג'
מחיר שוק: 1110
מחיר קופון: 699 ש"ח חדש

NOKIA 2630
הדק בעולם!
סלקום/אורנג'
מחיר שוק: 1100
מחיר קופון: 599 ש"ח חדש
כולל mp3 מצלמה רדיו

ללא התחייבות ללא דמי שימוש!

התקלקל לך הפלאפון? אין לך ביטוח? גש לסופרפון

נתקן, מעבדה במקום!

משלוחים ב-29 ש"ח

פתוח רצוף 9:00-19:00 יום ו' 9:00-13:00

רח' ישעיהו 10, ירושלים 02-5000229

"תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנָקַת אָסִיר..." (תהילים ע"ט)

8169 ימים
זועק יהונתן מבור כלאו, עד מתי?!

לפרטים והצטרפות לפעילות:
טלמסר 054-6437218 | פקס' 02-5636162
www.freepollard.net | freepollard@gmail.com

המוציא לאור:
ישע יהודה שומרון וחבל עזה
מועצת יש"ע
מועצת היישובים היהודיים ביהודה שומרון וחבל עזה
בשיתוף: ישראל מאוחדת
בית הדפוס 11, גבעת שאול
ירושלים 95477
טלפון 02-6211999
פקס' 02-6516662
perla@myesha.org.il

עורך: ישי הולנדר
כותבים: משה מאירסדורף, מרדכי גנון
גרפיקה: שקד מורי
צילום תמונת השער: עומר פורת-סטרר
פרסום מודעות: שיראל בלייכר 052-8903906
הפצה: מקור ראשון - דוד 052-8908519
עיצוב והפקה: שילה ● ברכץ בית אל טל' 02-9973875

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

שבעולם אין מזיזות אותו ממקומו" (יומא כ"א). כוחה הגדול של האש, עד שגשמים ורוחות אינם יכולים להזיזה ממקומה. אינו נובע מתוך עוצמת האש, אלא מכוחו ומרצונו של הקב"ה: "אמר משה לפני הקב"ה: רבון העולמים אמרת לי לעשות מזבח עצי שטים ולצפותו נחושת, ואמרת לי אש תמיד תוקד על המזבח, אין האש מעברת אותו צפוי ושורפת את העץ? א"ל הקב"ה: משה המידות האלו הן אצלכם, אצלי הסתכל במלאכים שהן אש לוהט וכמה אוצרות שלג וברד יש לי... מתים נכנסין לפני יוצאין חיים ואתה מתירא שלא ישרפו העצים שבמזבח, הן עשוין לכבודי מי צוה האש לשרוף, למד ממך כשהיית בא אצלי... ואני אש אוכלת" (תנחומא תרומה, י"א). מאז ירדה אש פלאית זו על מזבח הנחושת, היא לא סרה ממנו עד חנוכת הבית בימי שלמה: "אש שירדה מן השמים בימי משה לא נסתלקה מעל מזבח הנחושת אלא בימי שלמה, ואש שירדה בימי שלמה לא נסתלקה עד שבא מנשה וסילקה" (זבחים ס"א).

לאור כל זאת, ישנו פסוק שאיננו ברור, המובא בתחילת ספר ויקרא: "וְנָתְנוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֵצִים עַל הָאֵשׁ". מדוע צריכים הכהנים לתת אש ולערוך עצים, במקום שבו ישנה אש הבוערת כאריה שקם מרבצו? כאן מלמדת אותנו הגמרא את סוד האש: "אף על פי שאש יורדת מן השמים מצוה להביא מן ההדיוט" (יומא שם).

למרות כל הפלאות והניסים, הקב"ה מחכה לצעד שלנו. אתם עשו את מה שביכולתכם ואני אעשה את שלי. בעזרת ה', ככל שנדליק את התשוקה למקדש למטה, נזכה להשראת השכינה מלמעלה, ותתקיים בנו הבטחתו של הקב"ה: "אמר הקב"ה בזכות המזבח שהאש בוערת בו ביום ובלילה, אני נפרע מן מלכות אדום באש ותהא נשרפת ביום ובלילה שנאמר (ישעיה ל"ד) לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עובר בה (תנחומא תרומה, י"א). ●

להזמנת פעילויות והרצאות בנושא המקדש: 'המדרשה לידע המקדש'
מכון המקדש: 02-6264545
לקבלת שיעור יומי בנושא המקדש
אליכם לדוא"ל: mikdash3@gmail.com

מבט להתיישבות

חוגגים אביב בבנימין - הפנינג דולב

חול המועד פסח הקרוב יתקיים במערב בנימין "**הפנינג דולב**" – האירוע שיציין את תחילת חגיגות 25 שנה לעליית היישוב לקרקע. היישוב הוקם בשנת תשמ"ד (1983) במקומה של היאחזות נח"ל שהייתה במקום. חמש משפחות וילדיהן עלו למקום בסוכות של אותה שנה, ואחריהן הצטרפו עוד 12 משפחות שהיוו את הגרעין המייסד של היישוב. ההפנינג יתקיים ביום ב', א' דחוהמ"פ, ט"ז ניסן (21.4), ברחבי הישוב ובסביבתו העשירה במעיינות ובנופים מרהיבים. המשתתפים יוכלו ליהנות משלל הפעלות, טיולים ואטרקציות לכל המשפחה. במקום תוקם תחנת מידע לכל המטיילים. בי"ס שדה עפרה יקיים טיולים בנחל דולב ובמעיינות הרבים המצויים במערב בנימין.

במקביל תתקיים חגיגת טיולים ואירועים בכל רחבי בנימין שעל תכנונה שוקדים בימים אלו אנשי המועצה האזורית, יחד עם מתנ"ס בנימין ועמותת התיירות בנימין. במקביל לתחילת חגיגות חצי יובל לדולב יתקיים אירוע נוסף ביום ד' י"ח ניסן (23.4.08) בתל שילה ובו סיורים והפעלות לקהל הרחב. במקום יתקיים רחוב תנ"כי ושלל פעילויות לקהל הרחב. תל שילה הינו מהאתרים החשובים ביותר במטה בנימין ובו ממצאים ארכיאולוגיים רבים וסיפור המשכן ששכן בו לאורך 369 שנה. במהלך כל ימי חוה"מ יוקם מוקד מידע והרשמה לטיולים אשר יתקיימו בכל ימי הפסח. הטיולים ברחבי בנימין שומרון ובקעת הירדן הינם חלק ממגמת התיירות ההולכת וצוברת תאוצה באזורים אלו. ללא ספק יישנו פוטנציאל תיירותי רב אשר מתממש גם בימי חג הפסח. המטיילים יוכלו ליהנות מהדרכת בי"ס שדה עפרה בשלל מסלולים למגוון קהלי יעד – מטיבי לכת, משפחות, טיולי רכבים ואף סיורי לילה. מוקד ההרשמה הטלפוני יהיה פתוח מ־7:00 עד 19:00 ובו ניתן לקבל עצה ולהירשם להיצע הרב של הטיולים. נשמח לראותכם איתנו. ●

לפרטים: 02-9975516
פקס: **02-9974432** ofra@spni.org.il

היהדות בגלות,
לולא היניקה שהיא מקבלת
מטל החיים של קדושת ארץ ישראל
לא היה לה בסיס מעשי בעצם,
כי אם על ידי חזון הלב, המיוסד על ציורים
של תקווה של הגות יקר,
מצד העתיד והעבר

(הראי"ה קוק, אורות התחיה, פסקה ח')

מגבית חרום!

איפה אבא קרן מס' 511

ארבעת הילדים הקטנים שואלים!

אמא, איפה אבא?

תשעה באב תשס"ז - ר' יוצא מביתו לכיוון הכותל המערבי לומר קינות יחד עם בני עדתו משבט המנשה אשר עלו לא מכבר לאה"ק.

אבל... ר' לא הגיע ליעדו - ארבעת ילדיו הקטנים חיכו לו בצפייה... אך אז הגיע הבשורה המרה - "אבא נפטר בתאונת דרכים קשה"... לא ניתן לתאר את הצער בו היתה שרוייה המשפחה, האב שנטל על עצמו את כל עול הבית - איננו... בן 39 היה כאשר נלקח מעמנו!

אחים יקרים!

הושיטו יד תומכת, ובזכות זה ימלא ה' כל משאלות לבכם לטובה ותתברכו בשנה טובה שנת בריאות והצלחה.

קרן "עזרי" המסייעת לנזקקים מרחבי ארץ ישראל מוכרת לי מקרוב. קרן זו זקוקה וראויה לתמיכת הציבור הרחב בעין יפה.
ובזכות הצדקה נזכה כולנו לישועות ונחמות.

קטע מתוך המלצת הרב הראשי לרמת-גן הרה"ג יעקב אריאל שליט"א

עזרי-קרן הצדקה המאוחדת לישראל - לתרומות בכרטיס אשראי חייגו:

1800-39-50-50

כמו כן ניתן לשלוח מעטפה ל-ת.ד. 16216 ירושלים ת"ו
או בהפקדה בבנק הדואר חשבון מספר: 8209909

ניתן לתרום גם באתר שלנו:
WWW.EZ-RI.COM

גליון 90 | אדר ב' תשס"ח | 40 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן
במה תורנית חידושולוגית ומעשית לחיזוק זהויתנו בארץ

ישע שלנו

טקס הנחת אבן הפינה לשכונת "נוף הפארק" בבניעת הדיה השבעת באפרת

על הפרשה שמיני – פרה

הרב ברוך אפרתי – ראש המכינה הקדם צבאית בלוד

'וידֹם אהרן' – אז והיום

ה התייחסות הראשונה בתורה לאבלות על הנופלים על קידוש ד' (כאמור 'בקרובי אקדש') מצויה בפרשתנו. לאחר מות בני אהרון בהקריבם אש זרה אשר לא צוו, מופיע ציווי יוצא דופן לאהרון ולבניו הנותרים: "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן וְאֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בָּנָיו, רָאשֵׁיכֶם אַל תִּפְרָעוּ וּבִגְדֵיכֶם לֹא תִפְרֹמוּ, וְלֹא תָמֻתוּ" (ויקרא פרק י' פסוק ו'). הקב"ה אוסר על אבא להתאבל על בניו אשר נהרגו על קידוש ד', הקב"ה אוסר על אחים להתאבל על אחיהם הגדולים אשר נפלו על קידוש ד'. לכאורה, לא ברור כיצד מתיישבת דרישה זו עם עקרונות תורת ישראל, אשר תורת חסד היא. מה עוד שמצווה ידועה היא לשבת שבעת ימי אבל על מות הקרובים, כך שציווי ד' לאהרון ולבניו מתמיה אף יותר. ואכן, הציווי הבא מיד לאחר הציווי לאהרון ובניו, עוד יותר מתמיה את כל העניין: "וַאֲחֵיכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכּוּ אֶת הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף ד'" (שם). ישנו ציווי לכלל ישראל כן לבכות על המתים הללו וכן להתאבל עליהם.

יש לעמוד אם כן, על אופיו המיוחד של האבל הזה, אשר כאמור הוא הראשון בתורה למתים על קידוש ד', והוא המדריך אותנו לעתיד. הקב"ה מבדיל בין הכוהנים לבין שאר העם. הכוהנים, כמו השופטים, מבטאים את נושאי אור התורה והקדושה שבדור, כאמור: "וּבָאתָ אֶל הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְדָרַשְׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ אֶת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט" (דברים י"ז, ט'). נראה אם כן, כי התורה דורשת מציבור נושאי אור התורה שבדור, יחס מיוחד לאבלות על קידוש ד'. ככלל, התורה הקפידה שאבלות תהיה כנה וממצה. אין התורה מבקשת שיברח האדם מכאבו או יכחיש אותו. הלכות אוננות ואבלות מגדירות חובה לקרוע את הבגד מכאב, חובה בישיבה רק על הארץ, איסור על עיסוק בתורה בשל היותה משמחת, איסור גילוח הנותן אוירה עצובה, ועוד. יש לציין, כי הלכה זו נוהגת גם בכוהנים במוות רגיל, אך נראה שבמוות על קידוש ד', אין הדרישה מהם דומה (כמובן לא ברמה ההלכתית אלא ברמה האמונית). לאור העובדה שהתורה אכן הקפידה על היות האדם כואב ואבל על מות קרוביו, ניתן להסביר את הציווי ההפוך בפרשתנו, בין אבלות העם לאבלות אהרון ובניו הכוהנים.

בשעת משבר, כאשר מתינו אשר נהרגו על קדושת ד' מונחים לפנינו, מדריכה התורה כי יש להיזהר באבלנו הנורא. ודאי חובה על כולנו להתאבל ולכאוב את המוות הנורא, ודאי חובה לברר בשל מה בא המוות בחלוננו. אך ישנו חשש שהאבל יגרור את כולנו לנתינת גט כריתות לדברים חשובים, אשר גם בגינם אירע המוות. אילו היו מתאבלים אהרון ובניו, לומדי התורה שבדור, אבל כבד וגלוי, יכולה הייתה להשתמע טענה על המשכן אשר בגינו מתו הבנים. טענה שכזו, הייתה מחלישה את הקישור למשכן, את היחס בין ישראל לקב"ה. על כן, ציינה התורה את גדולת אהרון, אשר נדם והפנים את כאבו. מאידך גיסא, ד' מצווה

המשך בעמ' 5

	ירושלים	תל אביב	חיפה	חברון	שכם	באר־שבע
כניסת שבת	18:21	18:36	18:27	18:35	18:26	18:37
צאת השבת	19:33	19:35	19:35	19:34	19:33	19:35

טקס הנחת אבן הפינה בגבעת הזית באפרת

למרות הגזרות הקשות על הקפאת הבנייה, האור נראה בקצה המנהרה. השבוע הונחה אבן פינה לפרויקט חדש, "נופי הפארק" שמו, שאותו תבצע חברת א.ברקן ויכלול שלושה בניינים ובהם דירות בנות 4 ו־5 חדרים, ודירות־גן של 5 ו־6 חדרים שייבנו בסטנדרט בנייה גבוה, על פי מפרט טכני עשיר.

הפרויקט צופה אל נוף יפהפה ואל פארק מרהיב שייבנה במקום ע"י משרד הבינוי והשיכון. הפרויקט משלים את הבנייה בגבעה, ובכך ייהנו הרוכשים מתשתית קיימת ומפותחת של חינוך וקהילה. הרב שלמה ריסקין, רבה של העיר אפרת שבגוש עציון, התייחס במהלך טקס הנחת אבן הפינה לאירועי התקופה האחרונה ואמר: "השבועיים האחרונים היו קשים מאוד לכולנו - הטרגדיה בישיבת מרכז הרב חקוקה בדם ליבנו. יש לנו תשובה אחת לאלה הרוצחים בנו ורוצים למחות אותנו: אנחנו נבנה, אנחנו ניטע!". ראש מועצת אפרת, אלי מזרחי, שיבח את חברת ברקן שזכתה לדבריו לבנות את הפרויקט המשלים את הבנייה הרוויה בגבעת הזית. מנכ"ל החברה, אורי סטרר, אמר בטקס שפרויקט "נופי הפארק" הוא חולייה נוספת בשרשרת בנייה, הנמשכת זה עשרות שנים. מר סטרר הדגיש כי חברת ברקן, ומייסדה ר' אברהם ברקן ז"ל, זכו לבנות בשעתם את ישיבת ההסדר הר עציון והמבנה הייחודי שלה הפך להיות סמלה של חברת ברקן ומאז בנתה החברה בגוש עציון ובסביבותיו יחידות דיור רבות. ●

שיבי קלר
אני נהר

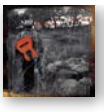
אודי דוידי
חוזר אליך

אודי דוידי
דבר אליו

אודי דוידי
לכל זמן

אברהם אבוטבול
בית הקדושה

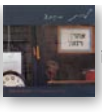
אהרון רזאל
להיות מחובר

חיליק פראנק
מנגן מירון

שיבי קלר
אין עוד מלבדו

פינקי וובער
התרגשות

שיבי קלר
הישובת בגנים

יצחק פוקס
שירון ורחשין

לכתחילה
ניגונים ומחיאת כף

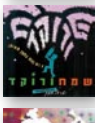
ישראל דגן
שמח ורוקד

סיני תור
עולה מן הים

ישראל דגן
פורים

סיני תור
דרשתי קרבתך

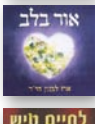
ארז לבנון הי"ד
אור בלב

ענין אחר
לגמרי

לחיים
טיש 1

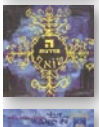
המדרגות
שואף

לחיים
טיש 2

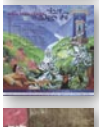
גיא-צבי מינצ
דיבור של תשובה

משה צבי הגדול
רק כולו טוב

למנצח בנגינות
אשר ויצמן

אהרון רזאל, חיים דוד ושלמה כ"ץ
כשושנה

משפחת ואך
שבת

משה לוי
כל השירים

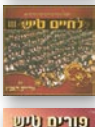
לחיים
טיש 3

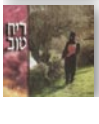
נד ליאור
ריח טוב

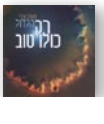

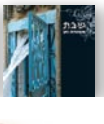

פורים
טיש

אינדק הקות במבצע מיוחד לקוראי ישע שלנו

מבצע 3 דיסקים ב־99₪ בלבד!

לפרטים והזמנות
052-5206868

ברכונים וזמירונים
לשמחות ואירועים
www.birkonim.co.il
02-9973875

בהוצאת שילה ● ברכץ בית אל

יו"ר מועצת יש"ע בטקס תנועת בית"ר בתל חי

מעוזי בית"ר מרחבי יש"ע נטלו חלק בשבוע שעבר בצעדה המסורתית שבה צעדו ממצודת ישע לתל־חי כ־600 בית"רים מכל הארץ, בי"א באדר, יום נפילתם של יוסף טרומפלדור ולוחמיו בקרב על הגנת תל־חי. יו"ר מועצת יש"ע שנאם בטקס בסמוך לאנדרטת האריה השואג אמר כי הציווי הבית"רי החשוב ביותר בזמננו הוא - לשמור על שטחי יהודה ושומרון.

ביישוב יש"ע פועלים "מעוזים" (בכינוי הבית"רי לסניפים) של תנועת בית"ר, התנועה שייסד זאב ז'בוטינסקי. בטקס הסביר יו"ר הכנסת לשעבר, ח"כ ראובן (רובי) ריבלין כי ז'בוטינסקי קרא לתנועתו בית"ר - ברית יוסף תרומפלדור, למרות שבכיתוב על האנדרטה נכתב טרומפלדור עם ט', משום ש"ז'בוטינסקי רצה לחזור ולאחד שני פרקי גבורה יהודיים היסטוריים, בין גבורתם של תרומפלדור וחבריו בתל־חי, לבין גבורת בר־כוכבא בעיר ביתר בימי בית שני, קשר הממחיש את שלשלת הגבורה של עם ישראל שבעזרתה שרד אלפי שנים" כדבריו. בטקס חולק אות למעוז המצטיין, מעוז "מעלה שומרון".

דני דיין, ראש מועצת יש"ע, תושב מעלה שומרון ובית"רי גאה, אמר בטקס, כי כשם שגיבורי תל־חי הבטיחו שהגליל יישאר חלק בלתי נפרד ממדינת ישראל, כך גם הבית"רים היום צריכים לדאוג שהמקומות הקדושים ביותר לעם היהודי יישארו חלק בלתי נפרד מהמדינה. "הציווי הבית"רי החשוב ביותר בזמננו הוא - לשמור על שטחי יהודה ושומרון, ליישב אותם, לדאוג לביטחונם וחיזוקם, ויפה עשתה תנועת בית"ר בכך שהשנה ציינה את יום העלייה לתל־חי כפתיחה לשנת התיישבות ביהודה ושומרון". ●

שלג באמצע השרב

במועצה המקומית קרני שומרון החליטו לנצל את יום החופש בשושן פורים ולערוך הפנינג לתושבים. החברה הכלכלית לקרני שומרון הזמינה שלג מאתר החרמון שהגיע ישירות ליישוב בשעות הבוקר.

עקב השרב הכבד ששרר באותו יום הגיעו מאות תושבים ליהנות מהאטרקציה. במקום התקיימה תחרות בובת שלג, ונערכו הגרלות נושאות פרסים לצד מופעי ליצנים. ●

בס"ד

למה עזרתי לפדיון השבויים?

1. אני יהודי! ברגע ששמעתי שהמודעה האחרון הציעו למוקד החירום ביד לאחים יותר מ־100 מקרים חדשים של בנות ישראל שאחותנות לפדיון שבויים – לא יכולתי להישאר אדיש.
2. ידעתי לי ההלכה הברורה שנפסקה ברמב"ם ובשולחן ערוך שאין מצווה לרודף בפדיון שבויים ומצווה על קודמת לצדקה לעניים. כאן נפסק שהמעלים עיניו מפדיון שבויים עובר על איסורים חמורים שבתורה.
3. קבלתי את פסק הדין של רבותי ההגנים שפסקו להלכה שיד לאחים מקיים מצוות פדיון שבויים בחיוב ההגנה היהודיות מהשבי.
4. ראיתי מודעה עם רשימה של אנשים שאומרים שעשתה בכבוד גדולה לפדיון שבויים. המודעה הופיעו מספרי הטלפון של האנשים הללו. התקשרתי אליהם והם אכן אישרו כאן.

אבל, מיד שמעתי לפדיון השבויים, שיח מיוחד של יד לאחים הביא לביתי שיר מענין מדהימות לשולחן השבת שלנו. וכשישבנו בני הבית סביב שולחן השבת הרגשנו סיפוק שבת מיוחד. גם האורחים שהתאכלו אצלנו בשבת הפסלו מהמענין הללו ומיד בצאת השבת חיינו גם הם ליד לאחים והצטרפו למצוות פדיון שבויים.

יצחק כהן
ירושלים

תרמנו לפדיון שבויים ונושענו (02-5807303)
תרמנו לפדיון שבויים ונושענו (03-5407346)
תרמנו לפדיון שבויים ונושענו (08-9327227)

שתי מתנות ייחודיות המפארות את שולחן השבת יגיעו עם שליח לכל התורם למצוות "פדיון שבויים" להצלת נפשם וילדים מהכפרים הערביים 52 ש"ח לחודש למשך שנה בלבד.

1-800-620-640

יד לאחים
בא מחוזקים על אף יקוצר

הראשל"צ המקובל
רבי מרדכי אליהו שליט"א
קובע על מצבות יד לאחים:
"אין לך מצוה חשובה כמו פדיון שבויים בנפש.. ומתוך לתת מכספו מעשר"

הדרך, בצדקת אמונת ישראל והציונות, בצדקתו של עם ישראל היושב בציון היא המפתח לביטחון. עם שיודע למה הוא נמצא כאן, יוכל להתמודד עם כל איום. עם היודע ומאמין בנכונות דרכו, יודע לשים את הגבולות, יודע לשמור על האינטרסים שלו, העוצמה הפנימית הזו, נדרשת כדי לפעול בנחרצות מול אויבינו, במבצעים צבאיים, בחיסול מחבלים ורבי מרצחים.

אך כאשר המבוכה והבלבול הם נחלת מנהיגינו, כאשר חסרה ההכרה הבריאה בצדקתנו, גם אופן הפעולה אינו נחרץ ומכריע.

מהפחדה להתקפה

בימים האחרונים מלאה העיתונות הישראלית בכותרות מפחידות ומאיימות על ה"חשש מפיגוע נקמה" בעקבות חיסולו של רב המרצחים עימאד מורנייה. חדשות לבקרים אנו שומעים על מיגון המטוסים הישראלים בארץ ובעולם, על הגברת האבטחה סביב מוסדות ישראלים בגולה, על כמות מאבטחים חסרת תקדים בביקורה של שרת החוץ בארה"ב, ועל אזהרות המטה ללוחמה בטרור לישראלים הנוסעים לחו"ל. למאזין לכלי התקשורת הישראלים נדמה כאילו עם שלם עכשיו יושב ומחכה: "מתי תבוא המכה? איפה יכה הטרור הפעם?". כשמשה רבנו שולח את המרגלים לתור את הארץ אחת השאלות שהוא מבקש מהם לבדוק על העם היושב אז בארץ היא **"וּמָה הָעָרִים, אֲשֶׁר הוּא יוֹשֵׁב בָּהֵנָּה הֲבַמַּחֲנִים אִם בְּמִבְצָרִים"** (במדבר י"ג, י"ט). הרעיון שמוצג בשאלה זו הוא, האם העם היושב בארץ מרגיש בה ביטחון, וחי בה במחנים - במחנות פרוצים יחסית, בערים פתוחות, או במבצרים, המסוגרים עם אמצעי ביטחון קפדניים. נדמה שאנו קרובים יותר כיום למציאות של "במבצרים". מאבטח בכניסה בכל קניון, סניף בנק, תחנה מרכזית, ובכל מסעדה או בית קפה. על פי היגיון זה בונה מדינת ישראל את גדר ההפרדה המחלקת למעשה את ארץ ישראל וחותכת בבשר החי. ובהתאם לאותה המדיניות השאלה המרכזית באזור עוטף עזה ושדרות היא מה איפה וכמה ממגנים, באיזה סוג של מיגון, ומתי המערכת ליירוט טילי קסאם תהיה מוכנה. וכך אנו נמצאים היום ב"כוננות ספיגה" מפני הטרור האיסלאמי העולמי, מתמגנים וממתינים למכה הבאה.

בוודאי שיש להיות זהירים, להיות חכמים, להיות מוכנים. כמובן שאסור לנו להתעלם מהסכנות הביטחוניות, אך מנגד עלינו לשנות את כיוון הפעולה העיקרי. ממציאות של מגננה למתקפה, מ"מבצרים" ל"מחנים".

ישנה זיקה בין תחושת הביטחון לבין תחושת הצדק. ההכרה בצדקת

במקום להפחיד את הציבור הישראלי מפני ה"חשש מפיגוע נקמה" בעקבות חיסולו של רב המרצחים עימאד מורנייה יש להסביר ולהעמיק את ההבנה על מה אנו נלחמים, למה צריך לרוצץ את ראש הנחש, ולהבין, שכאשר אנו נאזרים ברוח גבורה, מרימים ראש, ועוברים ממגננה למתקפה - אזי בעז"ה אנו יכולים לכל אויבינו. אסור לנו להתעלם מהסכנות הביטחוניות, אך עלינו לשנות את כיוון הפעולה העיקרי. במקום שאנו נדבר ונרבה בחששות מפני הפיגוע הבא, מוטב שאויבינו יהיו אלה שיחיו בפחד מתמיד.

עימאד מורנייה היה רב מרצחים וארכי־טרוריסט, שהיה אחראי לתכנון ולהוצאה לפועל של רצח מאות בני־אדם ברחבי העולם. חיסולו מנע רצח של נוספים, מנע את הפיגוע הבא, ופגע פגיעה קשה בחיזבאללה - גם מהותית, בסילוקו של רמטכ"ל החיזבאללה מהמשחק, וגם תודעתית - שאף מחבל לא חסין מפגיעה, גם אם הוא נוקט באמצעי השמירה הקפדניים ביותר. חברו, נסראללה, כנראה הבין את המסר, ומאז כל נאומיו מוקלטים בתוך בונקר שבו הוא מסתתר והוא אינו מעז להראות את חוטמו מחוצה לו. אין אנו יודעים (ואולי לעולם לא נדע) מי עמד מאחורי החיסול, אולם חשוב שנבין שהעולם הרבה יותר טוב ביום שאחרי. **במקום להפחיד את הציבור הישראלי יש להסביר ולהעמיק את ההבנה על מה אנו נלחמים, למה צריך לרוצץ את ראש הנחש, ולהבין, שכאשר אנו נאזרים ברוח גבורה, מרימים ראש, ועוברים ממגננה למתקפה - אזי בעז"ה אנו יכולים לכל אויבינו. במקום שנדבר ונרבה בתיאורים וחששות על הפיגוע הבא, מוטב שאויבינו יהיו אלה שיחיו בפחד מתמיד. שיחיו בהכרה שמי שיהין לתקוף את מדינת ישראל, לא יוכל לחיות בשקט. בעצם, חייו אינם חיים.** ●

קדושת הארץ

תולדות החרישה

בשונה ממלאכת החרישה האסורה מן התורה בשביעית, נחשבות תולדות החרישה כפעולות האסורות מדרבנן, ובכללם: מילוי אדמה לצורך חקלאי, ניכוש, עידור, סיקול, זיבול וכדו'. אמנם בשו"ת נודע ביהודה (תניינא או"ח סי' ל"א) ביאר שכיוון שאנו פוסקים שחרישה בשביעית אינה נחשבת לאיסור "לא תעשה" אלא ל"מצוות עשה", הרי שתולדות החרישה אסורים מן התורה כחרישה עצמה. לדעתו החילוק המקובל בין אבות לתולדות בשביעית נכון לאומרו רק באיסורי שביעית שאסרה התורה באיסור "לא תעשה", כגון: "לא תזרע", "לא תזמור" "לא תקצור" "לא תבצור" - דייקו חכמינו ז"ל שתולדותיהן לא אסרה תורה. אולם בנוגע למלאכת החרישה שנלמדה בתורה באיסור עשה ("ושבתה הארץ שבת לה'", או "בחריש ובקציר תשבות"), לגביה אין מיעוט מן הפסוק להתיר תולדותיה מן התורה. אולם בשו"ת הר צבי (זרעים ח"ב סי' לז אות א) חולק על כך ומבאר שגם תולדות החרישה אסורות רק מדרבנן, כפי הדעה המקובלת, לפיכך פעולות הנחשבות כתולדות חרישה מותרות כשיש בהן צורך של מניעת נזק וכדו' (ראה שבת הארץ פ"א ה"ב אות ב', קטיף שביעית פ"א סעי' ד').

אף על פי כן הגבילו חז"ל פעולות סתמיות שאינן חקלאיות בשביעית, באם קיים חשש ל"מראית העין" שהאדם מתכוון לבצע תולדות חרישה לצורך חקלאי. נביא לכך מספר דוגמאות: חכמנו ז"ל הגבילו את מלאכת הוצאת הזבלים מהעיר לשדה בשביעית אף שהמטרה היא לצורך זיבול השדות בשמינית. זאת, משום "מראית העין" שלא יאמרו שכוונתו לזבל את שדהו בשביעית, פעולה הנחשבת כתולדת חרישה (רמב"ם הל' שמיטה ויובל פ"ב ה"א - ה"ג). מאותה סיבה הגבילו חכמים את אפשרויות עשיית דיר בהמות בתוך שטחים חקלאיים בשביעית (שם ה"ד - ה"ה).

גם בנוגע למלאכת הסיקול בשביעית תיקנו תקנות משום "מראית העין", לפיכך אסרו חכמים על פתיחת מחצבה חדשה בשביעית, "שמא יאמרו לתקן שדהו נתכוון", לפיכך התירו זאת רק אם התחיל לחצוב בערב השביעית שטח מסוים באופן שניכר הדבר שמדובר במחצבה ולא בתיקון השדה (שם ה"ו). מאותה סיבה חז"ל קבעו מספר הלכות, כיצד ובאלו אופנים מותר לקחת אבנים מגדר או משדהו בשביעית בלא חשש "מראית העין", שכוונתו לתקן את שדהו בשביעית לצורך זריעה (שם ה"ז - ה"י).

גם בנוגע לפיתוח שטח בשמיטה - ראו חז"ל צורך להגביל זאת משום "מראית העין" - אף במקרים שהפעולות נעשות לצורך זריעה בשמינית, משום שחלק מעבודות של פיתוח שטחים חקלאיים גובלות בתולדות חרישה (ראה עוד "התורה והארץ ח"ו עמ' 130 - 133).

'וידם אהרן' - אז והיום

המשך מעמ' השער

את כלל העם לבכות, ולהביע את כאבו על הבנים שמתו, ואפילו בהדגשה: 'אשר שרף ד', באחריות מלאה, בבירור האחראים לכך, עד כדי קריאה לשמיא 'אלי, למה עזבתני?'. נראה כי התורה מבקשת דווקא מהכוהנים ומהשופטים שבכל דור, להיזהר מ 'שבירת הכלים', מתגובה אשר תפגע בבניינים אשר נבנו בעמל רוחני וגשמי רב, אשר אמנם אינם מושלמים, אך הם עדיין ראשית הצמיחה של גאולתנו.

ודאי יש להבדיל בין משכן העדות לבין מדינת ישראל של היום. המשכן מלא בדבר ד', ואינו חסר מאומה, לעומת המדינה שלנו. אך על אף עובדה זו, יש להאזין לשיווי המשקל הכואב עד דמעות הזה, אשר מדריכה אותנו התורה, בין השבר הנורא במות בני אהרון מחד, לבין שמירת היחס הראוי למשכן מאידך, ובימינו בין לומדי התורה האבלים על שברנו הנורא מחד לבין מדינת ישראל, מאידך.

בס"ד

חיבת הארץ של גדולי ישראל

רבי יצחק אלחנן ספקטור

ארץ טובה וקדושה בשביל שיש בה מכל המינים

רבי יצחק אלחנן ספקטור נולד בשנת תקע"ז (1817) ברוסיה שהיתה פלך של גרודנה, שם שימש אביו, רבי ישראל איסר כרב. למרות היות אביו ליטאי, נמנה רבי יצחק אלחנן על חסידי הרב הצדיק רבי חייקל מאמדור, מתלמידיו של המגיד ממזריטש. אביו היה הראשון שלימד אותו את ראשית לימודו בתורה, ביראת שמיים ובאהבת ישראל. כבר מילדות נתגלו בו כישרונות גאוניים אבל אביו שהיה מתנהג בחסידות חשש כי יתגאה בנו בליבו ולכן היה מראה יחס של ביטול לכישרונותיו של ילדו, אף על פי שידע שלגדולות נוצר. מאוחר יותר למד הרב ספקטור אצל ר' אליהו שיק ואצל ר' בנימין דיסקין - הרב מווילקאוויסק, והיה תלמיד חבר לר' יהושע ליב דיסקין, הרב מבריסק. כשהיה בר מצווה יצא שמעו כחריף ומעמיק בכל מקצועות ההלכה, כמעיין מתגבר ונובע ברכה ושפע לכל היהדות התורנית. כבר בגיל צעיר זה, התחילו השדכנים דופקים על דלתי בית אביו בהצעות שידוכים שונות. בסופו של דבר שודך לשרה רייזל, בת עשירים שחייתה איתו בנאמנות אין קץ והסירה ממנו כל דאגה ובלבד שילמד תורה.

ר' יצחק אלחנן קיבל סמיכה מר' בנימין דיסקין ור' יצחק חבר מטיקטין (שהיה לימים רב בסובאלק) - בעל שו"ת בנין עולם. בשנת תקצ"ז (1837) נתמנה לרב בעיר קטנה זאבעלין, שנתיים מאוחר יותר נתמנה לרב בעיר בארעסא, בשנת תר"ו (1846) נבחר לרב בעיר נישוועז בפלך מינסק, ובשנת תרי"א (1851) בכ"ח באייר, נקרא לכהן כרב העיר נובהרדוק והוא בן 34 בלבד. בנובהרדוק נתפרסם שמו בארצות ליטא ופולין ע"י שו"תים שחיבר בענייני הלכה: 'באר יצחק', 'נחל יצחק' על חושן משפט, ו'עין יצחק'. בתום כהונתו בנובהרדוק התמנה לאב בית הדין בעיר הפלך קובנה בשנת תרכ"ד (1864). הוא יסד בה את ישיבת הפרושים, ושירת שם כרב 32 שנים עד לפטירתו. כרבם של מספר קהילות השקיע רבות מזמנו בקהילות הקודש שאותן הנהיג. התיר עגונות רבות, עסק בצדקה ובחסד, והיה נכון לשמוע לכל צרה ומצוקה של בני קהילתו. סופר עליו כי דרכו הייתה ללכת לבית העשירים בעצמו כדי לבקש מהם עזרה לעניי העיר. פעם אחת שאל אותו אחד העשירים: "מדוע רבנו מטריח עצמו לבוא אליי? הרי בשמחה הייתי בא אליו אם היה מזמין אותי לביתו?", ענה לו: "רצוני לבקש ממך טובה עבור עניי העיר. רוצה אני שתעשה טובה זו בשלמות. אם הייתי מזמין אותך לביתי היית בוודאי חושב שבעצם בואך כבר עשית לי חצי טובה...".

מסופר עליו שבאחד הדיונים הגיעה אליו אישה שהזמינה את בעלה לדין לפני רבי יצחק אלחנן והתלוננה כי הוא מכה אותה ומרעיב אותה. הבעל שהחשיב עצמו ליודע ספר החל להצדיק את עצמו באמתלאות שונות ולא הסכים לבקשותיו של רבי יצחק אלחנן לגרש את אשתו. בסופו של דבר, ניגש רבי יצחק אלחנן אל ארון הספרים הוציא מסכת קידושין והראה לבעל מה כתוב במשנה הראשונה: "האישה נקנית בשלוש דרכים וקונה את עצמה בשתי דרכים - בגט ובמיתת הבעל". ואמר לו: "הרי יש לאשתך שתי דרכים להשתחרר ממך. בחר בעצמך אחת משתי הדרכים הללו". האיש נבהל והסכים לגרש את אשתו מיד.

חיבת ארץ ישראל של רבי יצחק אלחנן ספקטור הייתה ידועה ברבים והוא ביטא זאת פעמים רבות. בזמן הדיון בארץ ישראל על היתר המכירה סמך ידיו על היתר זה וצירף הסכמתו לפוסקים כמו הרב מוהליבר והרב יהושע מקוטנא. כשהתפרסמו חיבוריו של הרב צבי קלישר על החובה לבנות את ארץ ישראל ולחדש ימינו כקדם, נכנס אחד מן הקנאים לביתו של הרב ספקטור ושאלו: "האם שמע כבוד תורתו על אודות רב אחד מגרמניה שחושב פתאום על דבר קורבנות טרם שיבוא המשיח ויבנה לנו את בית המקדש?", השיבו רבי יצחק אלחנן: **"ומה בכך? מי יאמר שצריכים לחכות בבניין בית המקדש עד ביאת המשיח, והלא כבר הביא התוספות יו"ט בפרק ה', מסכת מעשר שני, משנה ב', בשם הירושלמי שם, שבניין בית המקדש קודם למלכות בית דוד".** ועוד הוסיף בנחת: **"הלא יודעים אנו כי השולחן ערוך שלנו, כולו רק מצוות שנוהגות בזמן הזה. וראה זה פלא, כי ביורה דעה סימן רמ"ה סעיף י"ג כתוב: אין מבטלין תינוקות (של בית רבן) אפילו לבניין בית המקדש, ואם בניין בית המקדש לאחר ביאת המשיח, הלא תמוה הדבר שהשו"ע הכניס דברים שאינם נהוגים בזמן הזה. מכאן ראייה שלדינא יכולים לבנות את בית המקדש גם קודם ביאת המשיח...".**

רבי יצחק אלחנן נתן את ידו גם לתמיכה רוחנית ופיזית בחברת 'חיבת ציון' ובירך עליה ברכת שהחיינו ושלח בכל שנה ושנה תרומת חבר לוועד באודסה. כשטענו בפניו על שהוא משתף פעולה עם יהודיים חופשיים אמר: **"המזבח בבית המקדש, שעליו היו מכפרים את עוונות בית ישראל, היו דמים שונים מעורבים בו: דם של קורבן עולה, שהביא איזה צדיק, ביחד עם דם חטאת ודם אשם של חוטאים. ולפי דעתי לכן אמרה התורה בשמות כ', כ"ה: 'ואם מזבח אבנים תעשה לי, לא תבנה אתהן גזית', כי היו בוודאי כאלה אשר רצו שגם המזבח יהיה כולו מלוטש, בלי כל בליטות ושריטות, ובלי כל גומות ופגימות ושכולו יהיה מסותת מאבן אחד חד וחלק. ועל כך אמר הכתוב לא תבנה את המזבח גזית, המזבח צריך שיהיו בו פגימות ובליטות ואם אתה מסיר הבליטות אז "חרבך", חרב הפירוד 'הנפת עליה ותחללה'. דמי הקורבנות צריכים להיות בו, גם של צדיקים, גם של בינוניים ורשעים, ורק אז היה מסוגל למלא תפקידו לכפר על בני ישראל...".** והוסיף ואמר: **"אני לא זכיתי עדיין להיות בארץ ישראל, אבל מפי שד"רים שונים שבאים משם לכאן שמעתי כי היא ארץ הרים וגבעות ארץ עמקים וארץ שפילה, אדמתה היא פורייה, דשנה ורעננה, אבל יש בה גם סלעים ואבנים, ומשום כך היא נקראת ארץ טובה וקדושה בשביל שיש בה מכל המינים, וכך היא אומתנו הקדושה שהובטחה לה הארץ הזאת מפי הגבורה כולה טובה ושלימה וחביבה, למרות שיש בתוכה מכל המינים...".**

בימי חייו האחרונים, כשכבר היה במצב של תשישות ואפיסת כוחות נזכר שבכיס בגדו מונח מכתב בעניין עגונה אחת, הוא ניעור באמצע הלילה התיישב במיטתו, ואמר לאחד ממקורביו: **"כאן בכיס בגדי מונחת עגונה אחת ויש להתירה מכבליה".** הוא ביקש להגיש לו ספרים, ועיין בהם. **"ברוך השם, היא מותרת"** - דובבו שפתיו

של הגאון. בכ"א באדר תרנ"ו (1896) נפטר רבי יצחק אלחנן ספקטור ורבים מאנשי וילנא מכל השכבות מגאוני הדור ועד בעלי הבתים, משכילים וחסידים נהרו אחר מיטתו. על שמו קרויה הישיבה יוניברסיטי בניו־יורק - "ישיבת רבי יצחק אלחנן", ושכונת "נחלת יצחק" ובית העלמין הסמוך אליה בתל אביב. ●

מחזירים את הספרים לעם הספר

והחודש: הרמב"ם

- משנה תורה - המדע | אהבה
- הקדמה לפרק "חלק"
- הקדמה ופירוש למסכת אבות
- מבחר איגרות

מבוא ועריכה:
הרב יצחק שילת

בואו לאחת מחנויות

רשת סטימצקי או צומת ספרים

וקבלו את הספר

ב-35 ש"ח בלבד.

החלקים ממשנה תורה ניתנו באדיבות מתוך מהדורת מקבילי של ספר "משנה תורה השלם והמדויק", מבית היוצר של "מפעל משנה תורה" בישיבת אור וישועה www.mishnetorah.com. מהדיר ועורך ראשי: יוחאי מקבילי.
החלקים מפירוש המשנה ומאיגרות הרמב"ם - מתוך מהדורותיו של הרב יצחק שילת.

עם הספר

ידיעות אחרונות
העיתון של המדינה
לרכישת מנוי 3778*

ynet
ידיעות אחרונות

בנק הפועלים
להיות ראשון זה מחייב!

בשם אומרם

משה הס
"ישוב לעלומיו כאשר ישוב העם אל ארצו"

משה הס, סופר והוגה דעות סוציאליסט, נחשב לאחד ממבשרי הציונות ואבי הסוציאליזם הציוני. הס נולד בשנת 1812 בעיר בון שבגרמניה. כשהיה בן חמש, בשנת 1817, עברו הוריו לעיר קלן והשאירו את ילדם בבון, אצל סבו, טוביה הס, שהיה מוסמך לרבנות והעניק לפעוט חינוך יהודי מסורתי. עם התבגרותו ופעילותו בתנועה הרדיקלית, אימץ לעצמו את השם מוריץ, אך מאוחר יותר חזר לשמו העברי משה כדי להפגין את זיקתו היהודית. לאחר שנים רבות שבהן היה הס מנותק לחלוטין מזיקתו היהודית, חל אצלו שינוי מהפכני, לאחר שמהפכות 1848 והתנועות לאיחוד גרמניה ואיטליה הבהירו לו את מרכזיות הממד הלאומי בהוויה המודרנית. בשנת 1861 סיים את כתיבת ספרו "**רומא וירושלים**" שבו מציג משה הס עמדה ציונית המתנגדת להתבוללות, וקוראת ליישוב יהודים בארץ ישראל ולהחזרת המוני יהודים לחיי העבודה. האידיאל של החזרת היהודים לארצם, טען הס, הוא אידיאל כלל־עולמי ולא רק חזון יהודי. הס נפטר בשנת 1875 בפריז, ונקבר לבקשתו בבית הקברות היהודי בקלן. בשנת 1961 הועלו עצמותיו לישראל ונטמנו בבית הקברות כנרת. על שמו נקראים מושב כפר הס שבשרון ורחובות בערים רבות בישראל.

בספרו "רומא וירושלים" מספר משה הס על מפגש מופלא בין יהודי בגלות לבין רעהו, אביר ששב מירושלים והביא עמו שושנה מארץ ישראל: **"מעשה באביר אחד, עלה מארץ רחוקה על ירושלים לצור עליה. ורעהו, החכם היהודי, נשאר בארץ מולדתו. לאחר ימים, כאשר שב האביר ממסעו, בא אל היהודי והושיט לו שושנת יריחו למנחה. וכאשר לקח היהודי את השושנה ודמעות חמות נשרו מעיניו ונפלו על עליה היבשים של השושנה. אז שבה לתחיה ופרחה – ויהי הדבר לנס. "אל יפלא בעיניך הדבר" – אמר היהודי אל רעהו הנוצרי – "רוח האהבה נגעה בשושנה – וחם לה, ותחי. אף כי זמן רב עבר מאז עקרוה מאדמת מטעה. כך ישראל. הוא ישוב לעלומיו כאשר ישוב העם אל ארצו ויחבק באהבה את הורתו – אדמתו".** ●

בס"ד

אודובה שמואל בע"מ & הרטוב לוי בע"מ

בונים בפדואל

11 קוטג'ים יפהפיים בשכונת יפה-נוף!

יישוב דתי-תורני, כ־20 דקות נסיעה מפתח תקווה, נוף מרהיב, תכנון יפהפה וגמיש

לפרטים והזמנות:
מירי: 052-4718692
קובי: 052-2562888
משרד: 09-7923384

הזמנה ל"בית פתוח"

בואו עם ילדיכם להכיר את היישוב והשכונה ביום ג', י"ד בניסן תשס"ח (22.4) חוה"מ פסח בין השעות: 10:00 - 15:00

בתכנית: הפעלות לילדים, מתנפחים, כיבוד קל וסיורים משפחתיים לאתרים היסטוריים הצמודים ליישוב.

ילדים שלנו

זהה את המקום

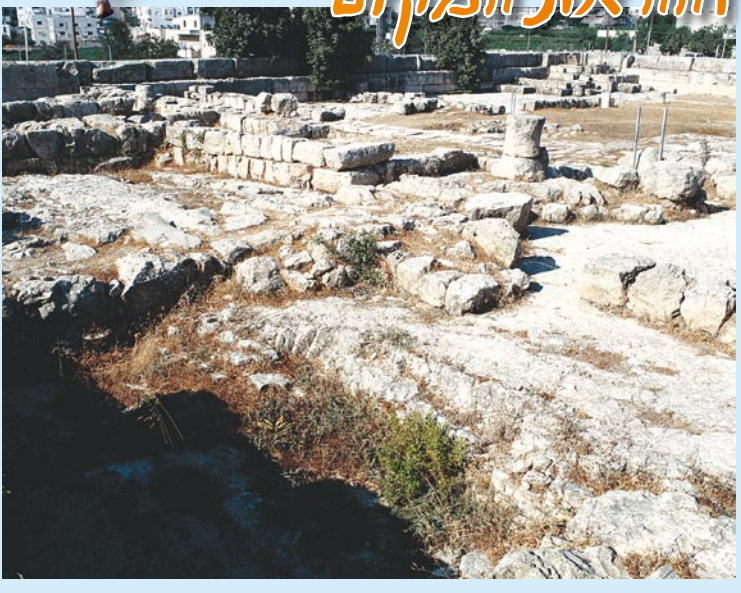

שלום ילדים יקרים!

בפינה הזאת אנו מנסים יחד איתכם להתחבר ולאהוב את ארצנו הקטנטונת והיפה. הפותרים נכונה ידכו בפרסים נאים.

באהבה רבה, צוות העלון

פתרון החידה משבוע שעבר: קבר מרדכי ואסתר באיראן. בין הילדים שפתרו נכונה את התשבץ משבוע שעבר זכו: **הדרה ניצן** מבת ים, **יצחק כהן** מקדומים, **מוישי בר אור** מבני ברק. **את פתרון חידת השבוע** יש לשלוח עד יום ב' הקרוב. בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים ממוצרי גוש קטיף. באמצעות **sms**: לשלוח הודעה שפותחת במילה "דעה" למספר **5454** עלות משלוח 50 אג'. באמצעות דוא"ל: **m@myesha.org.il** באמצעות פקס' **02-6516662.** נא לציין שם וכתובת הפותר.

המסע בעקבות ההתיישבות

סיפור בהמשכים פרק 47

מאירועי הפרקים הקודמים: אוריאל נשאב לתוך תמונה ישנה שהוא מוצא בבית סבו, ומתברר לו שהוא חזר בזמן. הוא פוגש בשוב, אדם מסתורי המספר לו כי הם יוצאים למסע ביהודה, שומרון וחבל עזה. הפעם שוב ואוריאל ממשיכים במסע לנצר חזני, בלב מדבר צחיח ההיאחזות שהפכה למושב.

שׁוּב וְאוֹרִיאֵל הִסְתּוֹבְבוּ בֵּין שִׂיחֵי הָעֲגָבָנִיּוֹת הַגְּדוֹלִים בְּתוֹךְ אַחַת הַחֲמָמוֹת בְּמוֹשָׁב. "תִּסְתַּכֵּל עַל הַשֶּׁקֶט וְהַשְׁלָוָה שֶׁשּׁוֹרְרִים פֹּה", אָמַר אוֹרִיאֵל, "הַתּוֹשָׁבִים פֹּה הָפְכוּ אֶת הַמָּקוֹם מִמִּדְבָּר לְמָקוֹם בּוֹ כֹּל אֶחָד יִרְצֶה לָגוּר בּוֹ!". שׁוּב הִסְתַּכֵּל עַל אוֹרִיאֵל בְּמַבָּט בּוֹחֵן. "הָאֱמֶת הִיא", אָמַר שׁוּב בְּטוֹן רְצִינִי, "שֶׁהַחַיִּים פֹּה עֲדַיִן לֹא כֹּל כָּךְ פְּשׁוּטִים". הוּא סִימֵן בְּיָדוֹ לְאוֹרִיאֵל וְהֵם יָצְאוּ מֵהַחֲמָמָה הַיְרוּקָה אֶל מִתַּחַת לְכִיפַּת הַשָּׁמַיִם וְהֶחֱלוּ לְצְעוֹד. לְאַחַר שָׁעָה אֲרוּכָּה סִימֵן שׁוּב לְאוֹרִיאֵל לְהִיכָּנֵס אִיתּוֹ לְאֶחָד הַבָּתִּים. אוֹרִיאֵל שָׁכַב הָיָה רָגִיל לִרְאוֹת אֶת הַבָּתִּים הַכְּפָרִיִּים הַיְּפִים שֶׁל הַמּוֹשָׁב נֶחֱרָד לַמַּרְאֶה שֶׁנִּגְלָה אֵלָיו. מִבִּפְנִים בְּמַצַּע הַקִּיר שֶׁל הַסָּלוֹן הָיָה פָּעוּר חוֹר אֲיֻמָּתְנִי וְרֵיחַ חָזָק שֶׁל פִּיחַ עָמַד בָּאֲוִויר. "הַתּוֹשָׁבִים פֹּה סוֹבְלִים מִמְּטֵחֵי קַסָּאמִים שֶׁנּוֹחָתִים פֹּה מִדֵּי יוֹם". שׁוּב הֵרִים מֵהַרְצָפָה חֲתִיכַת בָּרָזֶל מְפוּיַּחַת. "הַפַּעַם, ב"ה, לֹא הָיוּ נְפָגְעִים, אֲבָל הַיִּשּׁוּב הַזֶּה יָדַע גַּם אֲבֵידוֹת רַבּוֹת. לֹא מִזְמַן אִיבֵּד הַיִּשּׁוּב אֶת הָרַב שֶׁלּוֹ, הָרַב יִצְחַק עֶרָאמָה הי"ד שֶׁנִּרְצַח עַל יְדֵי מְחַבְּלִים מַמָּשׁ לֹא רָחוֹק מִפֹּה". אוֹרִיאֵל הִסְתַּכֵּל מִסְּבִיבוֹ, זֶה נִרְאָה לוֹ מוּזָר, הַשִּׁילּוּב שֶׁל הַיּוֹפִי וְהַשְׁלָוָה שֶׁשָּׁרַר מִסָּבִיב עִם הַסִּיפּוּרִים הַנּוֹרָאִיִּים שֶׁשּׁוּב סִיפֵּר לוֹ. שׁוּב הִסְתַּכֵּל עָלָיו, "הָרִבּה אֲנָשִׁים הָיוּ נִשְׁבָּרִים לְמוּל הַנִּיסְיוֹנוֹת הָרַבִּים שֶׁנִּחְתוּ עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה. אֲבָל הַתּוֹשָׁבִים פֹּה הֵם צַדִּיקִים גְּדוֹלִים..." - הוּא שָׁתַק לָרֶגַע וְהֶמְשִׁיךְ - "לְמָרוֹת כֹּל הַקְּשָׁיִים הֵם סֵירְבוּ לְהִיכָּנַע וְהֶמְשִׁיכוּ אֶת הַחַיִּים, כְּנֶגֶד כֹּל הַסִּיכּוּיִים הֵם גִּידְלוּ פֹּה מָקוֹם שֶׁל אוֹר וְשִׂמְחָה.יְהוּדִים שֶׁנֶּאֱחָזִים וְחוֹזְרִים לָאָרֶץ שֶׁלָּהֶם".

המשך בשבוע הבא...